

Naar den højtærede Minister siger, at jeg har misforstaaet Slutningen af Underændringsforslag Nr. 4, vil jeg sige, at jeg har ingenlunde misforstaaet noget som helst. Jeg ved udmærket vel, at Sagsøgeren selv har det i sin Haand, hvorvidt han vil føre Sagen for Underretten eller for Landsretten. Men man taler saa stærkt om Overbelastning af Landsretterne, og jeg vil da spørge: Hvis man nu gaar til at sige: Vær saa god, I kan selv vælge, saa *kan* man tage Landsretten, og hvor er saa Besparelsen for Staten?

Hans Rasmussen: Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører, at jeg ikke mener at have sigtet nogen af Retspræsidenterne for Pligtforømmelse. Jeg skønner ikke, at der i nogen af de Bemærkninger, jeg har fremsat om det paagældende Forhold, med Rette kan ligge noget som helst i den Retning. Det Tilfælde, jeg har fremdraget, er offentligt omtalt. Naar den ærede Ordfører spurgte, om jeg ved, hvorvidt der er klaget, og hvad der eventuelt maatte være svaret paa en saadan Klage, vil jeg dertil svare, at jeg er ganske uden Kendskab til, hvorvidt der er klaget over det Tilfælde, jeg har til ladt mig at fremdrage. Hvem skulde for øvrigt have rejst den Klage? Jeg tvivler om, at en Arbejdsmand, der har en Sag for Landsretten, vilde falde paa, at han havde nogen Ret til at klage over den Mand, der ledede Retsforhandlingen. Og man kunde vel heller ikke let tænke sig, at den forrige Regering og den forhenværende Justitsminister for sit Vedkommende skulde rejse en Klage, selv om de Bemærkninger, der er faldet ovre i Viborg Landsret, og Tonen maatte siges at være i ikke ringe Grad krænkende for ham eller den tidligere Regering. Jeg antager ikke, at der har været rejst nogen Klage, men jeg mener mig berettiget til her i Tinget at fremdrage det Forhold, jeg har fremdraget. Jeg kunde i øvrigt have Lyst til at tilføje, at der under Udvalgsbehandlingen i Fjor blev nævnt adskillige graverende Tilfælde paa, hvorledes Dommere har misforstaaet deres Stilling som Ledere af Rettens Forhandlinger, Tilfælde, der viser, at man ved forskellige Lejligheder ikke er vejet tilbage for at fremsætte endog ret nedsettende Bemærkninger om de Personer, der mødte i Retten som Sagsøgere eller Vidner. I det hele mener jeg fra denne Plads at have Ret til at fremdrage Forhold af den Art, som jeg her har peget paa, og jeg er for saa vidt tilfreds med, at Justitsministeren her i Dag har tilkendegivet, at han betragter Lands-

dommer Ricards Optræden ved den paagældende Lejlighed som utilbørlig.

L. D. Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro fortalte, at jeg var klar over, at Forholdene ovre paa Fyn vilde blive lige saa gode ved Gennemførelsen af § 3, som denne nu er foreslaaet i Ændringsforslag Nr. 1, som efter de Krav, der er rejst fra vor Side. Jeg kunde med fuld Ret vende det om og sige, at det ærede Medlem var ganske klar over, at det ikke kunde lade sig gøre. Hvis han ikke var klar over det, vilde han kunne være blevet det ved det Replikskifte, der har fundet Sted mellem det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen og den højtærede Minister. Det ærede Medlem mente med fuld Ret, at hvis Landsretterne skulde tage ud i den Udstrækning, som Befolkningen vilde ønske det, vilde det ikke vare længe, før man kom til den højtærede Minister og forlangte Personaleforøgelse. Den højtærede Minister svarede dertil, at der var ikke Tale om nogen Personaleforøgelse nu. Men hvis saa er, vil de ikke kunne drage ud i den Udstrækning, som det ønskes, og dermed er fastslaaet, at Berettigelsen af det Krav, som vi har rejst, er stærkere, end det ærede Medlem vil anerkende.

Ordføreren (Pürschel): Jeg vil ikke have mine Udtalelser forstaaet saaledes, at jeg paa nogen Maade skulde søge at forsvare Dommere, der udtaler sig paa en med Stillingens Krav uforenelig Maade, tværtimod har jeg lejlighedsvis meget indtrængende opfordret Kolleger til i saa Henseende at iagttage den allerstørste Tilbageholdenhed. Men jeg maa hævde, at en Klage er en meget simpel og let Ting; f. Eks. kunde jo den socialdemokratiske Redaktør have henledet Retspræsidentens Opmærksomhed paa dette Forhold, saa havde det jo gaaet sin jævne, simple Gang. Og naar man ikke ved, om dette Forhold ikke allerede er paataalt — hvis det er værdigt til Paatale — synes jeg, at man skal være forsigtig med at kræve en Regel indskærpet. Der er ingen Grund til overfor veltjente Embedsmænd at indskærpe en Lovregel, naar denne Lovregel overholdes. Forudsætningen for, at man opfordrer Ministeriet til at indskærpe den, er, at man er i Stand til at paavise, at den ikke overholdes, og det har det ærede Medlem ikke gjort.

Vagn Bro: Maa jeg blot til det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen sige, at det